

Loven i 1916 fastsatte en Dødsersatning, hvis Maksimum var 6 000 Kr. Denne Lov blev givet under et Priseniveau, som var tilkendegivet ved Pristallet 135. Da vi naaede ind i 1919, var der sket en meget stærk Stigning af Priseniveauet, og man var i Ministeriet enig om, at der burde tilvebringes Overensstemmelse mellem Priseniveauet og de Beløb, som var fastsat i 1916. Visse Forhold vedrørende Dagpengene forekom det ærede Medlem Hr. Stauning at være særlig magtpaaliggende, og skønt Spørgsmaalet om Dødsersatningerne ogsaa maatte melde sig i særlig Grad, gennemførte det ærede Medlem Hr. Stauning i 1919 en Ændring, hvorved Spørgsmaalet om Dagpengene bragtes i Orden. Først den 28. Juni 1920, altsaa efter at det daværende Ministerium var frattraadt, gennemførtes Forhøjelse ogsaa af Dødsersatningerne. Disse forhøjedes til det dobbelte ud fra den Kendsgerning, at Priseniveauet da var steget tilnærmelsesvis til det dobbelte af, hvad det havde været i 1916. Pristallet steg i Juli 1920, altsaa lige i de Dage, da Loven udkom, til 262 og var den følgende Januar 264, saa man vil se, at det var en Fordobling saa nøje som vel muligt. Loven om at sætte Dødsersatningen op til 12 000 Kr. blev forelagt af det ærede Medlem Hr. Stauning under Paaberaabelse af, at nu svarede 12 000 Kr. til 6 000 Kr. i 1916.

Saa naar vi frem til det Aar, hvori vi nu befinder os. Priseniveauet er nu faldet med en Trediedel, siden Loven blev givet i 1920. Hvis man reducerer Dødsersatningen med en Trediedel, kommer vi til 8 000 Kr., og 8 000 Kr. svarer saa nøjagtigt, som det er muligt, til 6 000 Kr. i 1916 og til 12 000 Kr. i 1920—21.

Hvis man derfor havde gennemført Loven uforandret efter dens daværende Princip: ensartede Erstatninger, og havde sat 8 000 Kr. ind, saa havde det betydet, at Enken efter en Mand, der var omkommet ved Ulykkestilfælde, havde faaet nøjagtigt det samme, som vilde være tildelt hende i 1916 og i 1920. Den Gang holdt man sig til det Princip, der ud fra en teoretisk Betragtning havde været raadende lige fra den af Bramsen gennemførte Ordning. I nærværende Lovforslag er man imidlertid gaaet bort herfra og gaaet over til en Erstatning, der hviler paa Enkens eller Enkemandens forsørgermæssige Stilling, thi Enkemanden er stillet ganske som Enken. Efter det foreliggende Lovforslag vil den barnløse Enke faa 7 140 Kr., Enken med et Barn vil faa

9810 Kr., og Enken med to eller flere Børn vil faa 12 495 Kr. Det, der svarer til det oprindelige Beløb, 12 000 Kr., er 8 000 Kr., som, hvis vi fulgte det gamle Princip, skulde gives til en Enke, hvad enten hun havde Børn eller ikke.

Det vil saaledes ses, at efter det foreliggende Lovforslag vil en Enke uden Børn faa 860 Kr. mindre i Erstatning end tidligere, men til Gengæld vil en Enke med et Barn faa 1 810 Kr. mere, og en Enke med flere Børn 4 495 Kr. mere. Der kan altsaa slet ikke være Tale om, at vi nu vil berøve en Enke 5 000 Kr. i Erstatning, men det er tværtimod saaledes, at en Enke med flere Børn faar 5 000 Kr. mere, end hun vilde have faaet efter den gamle Lov.

Hvordan forholder det sig nu i al Almindelighed med dem, der lider den sørgelige Skæbne at miste deres Forsørger ved et Ulykkestilfælde? Ifølge den almindelige Statistik over Forholdene i Arbejderklassen vil man komme til det Resultat, at der er flere Enker med Børn end barnløse Enker, men for at være paa den sikre Side har jeg søgt at tilvejebringe Oplysninger om, hvorledes Forholdene i dette Tilfælde virkelig ligger, og har fra Arbejderforsikrings-Raadets Kontorchef faaet Oplysninger om de Enkerstatninger, der blev udbetalt i 1921. De er talt op med Henblik paa den Beregning, der nu skulde gøres efter den nye Lov.

Man vil af disse Oplysninger se, at der i det Aar udbetaltes 108 Erstatninger til Enker og Enkemænd; af disse var 35 uden Børn, og 2 havde Børn, som var ældre end den forøget Understøttelse fastsatte Alder; 37 vilde altsaa falde ind under Reglerne for barnløse Enker eller Enkemænd, men 71 vilde derimod falde ind under Reglerne for dem, der har Børn. Af disse 71 havde 18 kun eet Barn, medens 53 havde Børn i et Antal fra 2 til 8.

Hvis man nu vilde udregne, hvorledes disse 108 Enker vilde være stillet efter den nye Lov, med andre Ord den Værdi, som den nye Lov har for Arbejderklassen — og jeg vil her regne med Maksimumstallet, da det er nødvendigt at have et fælles Grundlag, og det er for øvrigt ogsaa det Tal, som det ærede Medlem Hr. Stauning opererer med —, vil man se, at af disse 108 Enker vilde 37 miste 860 Kr. i Forhold til den oprindelige Lov, 18 Enker vilde faa 1 810 Kr. mere, og 53 Enker vilde faa 4 495 Kr. mere. Det vil sige, at der for dette Aar vilde ske en Reduktion af Kapitalerstatningen paa 35 000 Kr., men paa den anden Side en Forøgelse paa 270 000 Kr.; Værdien af